

KERAMIEK NICK RENSHAW

‘EKWC is de beste ter wereld’

Zo, nou hoor je het eens van een ander: het beste kennis- en werkcentrum voor keramiek ter wereld staat in het dorp Oisterwijk in Brabant, aldus de Britse kunstenaar Nick Renshaw. Hij promoveerde in Sunderland op het EKWC en schreef er vervolgens een boek over.

Gerrit van den Hoven

Oisterwijk

Tijdens zijn masterstudie aan de universiteit van Sunderland enkele jaren geleden besloot Nick Renshaw (59) uit te zoeken waarom hij dat Europees Keramisch Werkcentrum (EKWC) in Oisterwijk zo'n geweldige plek vond.

Hij had veel vergelijkingsmateriaal: Renshaw bivakkeerde in werkplaatsen in de Verenigde Staten, Engeland en China, maar nergens was het zo fijn werken als in het EKWC waar hij in 2001 en 2006 zat. Zijn conclusie: er is een reeks van oorzaken die ervoor zorgt dat het Brabantse centrum de beste is. Er is een uitstekend onderlegde staf, er zijn prima technische voorzieningen en er is veel kennis. Maar de belangrijkste reden is dat de medewerkers de individuele kunstenaar steunen en stimuleren in hun pogingen iets nieuws te proberen. „Dat vind je op deze manier echt nergens”, zegt Renshaw.

Demystified heet het boek dat Renshaw uitbracht bij kunstuitgeverij Jap Sam. „Je hebt natuurlijk allerlei me-

ningen en opvattingen, maar ik wil vooral verklaren waarom het EKWC de beste is”, zegt Renshaw. Het gesprek is via skype, de al sinds 1993 in Amsterdam wonende Renshaw zit in Xiamen in China waar hij regelmatig werkt en ook een baan heeft als docent. Voor zijn onderzoek dat hij drie jaar geleden afrondde, dook Renshaw in de archieven van het EKWC dat begon in 1970 in Heusden maar pas met de verhuizing naar Den Bosch in 1991 serieus werk ging maken van zijn missie.

Renshaw sprak medewerkers en oud-medewerkers en vergeleek het centrum met andere centra zoals het Northern Clay Center in het Amerikaanse Minneapolis. „Er zijn wel veel centra waar je met klei kunt werken, verbonden aan universiteiten of fabrieken. Maar ik boekte de meeste progressie in Den Bosch. Daar voelde ik me het best gesteund.”

Handboek

Dat de focus bij het EKWC ligt op de specifieke vraag van de kunstenaar noemt Renshaw fundamenteel. Op die manier kon het Brabantse centrum uitgroeien tot de wereldmarktleider. „Het EKWC zorgt er ook steeds voor dat de vergaarde kennis gedeeld wordt. Een boek als *The Ceramic Process* van oud-werkplaatsleider Anton Reijnders dat het EKWC enkele jaren geleden uitbracht, is echt een handboek waar enorm veel feitenkennis in is opgeslagen.”

Renshaw begreep dan ook helemaal niets van het besluit van de Nederlandse regering in 2012 om het EKWC niet langer financieel te ondersteunen. „Dat was voor mij ook een reden om het onderzoek te doen”, zegt hij. „Nederland heeft een unieke structuur waar het gaat om het ondersteunen van kunst. Dat maakte het heel merkwaardig om te zien dat die steun compleet wegviel.”

Met veel moeite wist het centrum te overleven. Met hulp van de provincie verhuisde het EKWC naar het veel grotere KVL-pand in Oisterwijk,

▲ Nick Renshaw aan de slag in het EKWC.

Experimenteren met keramiek

OISTERWIJK In het EKWC werken jaarlijks ongeveer zeventig kunstenaars, designers en architecten die tijdens een verblijf van drie maanden experimenteren met keramiek.

Er zijn twee mogelijkheden voor de deelnemers: een verblijf waarin

de nadruk ligt op onderzoek en experiment, en een verblijf waarbij het accent ligt op de productie van een specifiek object voor bijvoorbeeld een tentoonstelling.

Een commissie van het EKWC besluit over toelating van kandidaten.

“**Het EKWC zorgt er ook steeds voor dat de vergaarde kennis gedeeld wordt**”

–Nick Renshaw

waar het nu ook een publieksfunctie heeft. Een *bleeding in disguise*, een geluk bij een ongeluk, volgens Renshaw. Omdat het centrum op zoek moest naar een nieuwe invulling werd in Oisterwijk een nieuwe start gemaakt met een veel grotere accommodatie. Ook keerde het EKWC weer terug in de de landelijke basisinfrastructuur.

Bredere verspreiding

Renshaw wilde zijn boek breder verspreiden dan alleen de universiteitskringen van Sunderland. Uitgever Jap

Sam zag er wel brood in en Renshaw werkte het proefschrift om tot een boek. Het EKWC, blij met de lofzang van Renshaw, nam vervolgens een aantal exemplaren af. Is er dan helemaal niets wat niet goed is, Nick? „Nou, persoonlijk heb ik moeite met een werkperiode van drie maanden. Dat is een lange tijd. Je zit voortdurend op elkaars lip. Maar anderen vinden dat juist weer fijn.”

■ Nick Renshaw: *Demystified: The European Ceramic Workcentre*, Jap Sam Books.

